

Om H.C. Andersens eventyr Ib og lille Christine

Oplysningerne i denne artikel er primært hentet fra www.wikisilkeborg.dk

Eventyret udkom første gang 30. april 1855 i samlingen "Historier". I samlingen var der 24 historier, heriblandt "Ib og lille Christine" samt "Klods Hans". Og dermed gør H.C. Andersen vores område kendt i litteraturen.

H.C. Andersen besøgte ofte papirfabrikant Drewsen i Silkeborg, og mange udflugter gik til Sejs Hede, sikkert fordi H.C. Andersen ville nyde den storslåede natur. Ideen og inspirationen til eventyret har han fået ved sine besøg på den sandede hede. Og handlingen kunne sagtens være foregået her, hvor der midt i 1800-tallet blot var en kratbevokset hedestrækning, som af bønderne i Hårup blev kaldt Sønder Hede. Heden blev brugt som fælles overdrev, hvor får og kreaturer kunne gå løse og græsse, bevogtet af en hyrde.

H.C. Andersen skriver:

"Nær ved Gudenå, inde i Silkeborgs skove, løfter sig en landryg som en stor vold, der kaldes "Åsen" og under den mod vest lå, ja der ligger endnu, et lille bondehus med magre jorder. Sandet skinner igennem den tynde rug- og bygager". Det er beskrivelsen af drengen Ibs hjem. Ib snitter små træsko til pigen Christine, der er så fin og så yndig, "så ingen ville tro at hun var fra lyngtørvshuset på Sejs Hede."

Eventyret er muligvis skrevet under H.C. Andersens andet besøg i Silkeborg i 1853, I et brev dateret 31.8.1853 til en bekendt skriver han: "Naturen har vel her en skønhed, en storhed, som i høj grad tiltaler mig, men sindet kan ikke løfte sig; jeg får heller ikke stort bestilt, en lille fortælling har jeg skrevet, den er ikke ilde, men der er ikke solstråle deri, thi jeg har selv ingen. Skønt han ikke nævner Ib og lille Christine, må det dreje sig om dette eventyr, som i øvrigt hverken er omtalt i breve eller dagbøger.

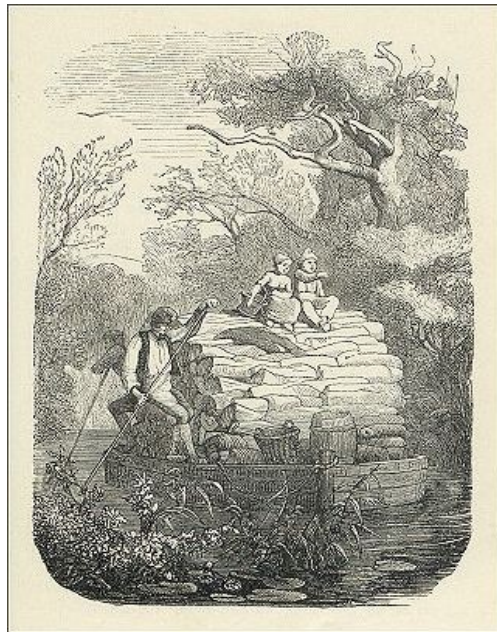
Eventyrets indhold:

Det er en fin lille fortælling – typisk H.C. Andersen – om Jeppe-Jæns, der drev sit lille husmandssted inde i skoven og som om vinteren var en flittig træskomand. På dette husmandssted bor sønnen lille Ib. Prammanden, som boede i lyngtørvshuset på Sejs Hede, havde datteren lille Christine. De to jævnaldrende børn havde stor glæde af hinandens selskab.

Ib og lille Christine siddende på Sejs Hede

H.C. Andersen fortælle, hvordan børnene er med i prammen til Silkeborg, hvor der bliver købt et stort knippe ål og en slagtet gris. Efter et uheld med prammen, hvor de tager den indkøbte gris i vandet, løber de ind i skoven, hvor de farer vild. Vi hører om deres færd i den store skov, hvor de oplever fuglene og skovens dyr, og om deres møde med taterkvinden, som forærer dem nogle lykkenødder.

Ib og lille Christine på pramdragerens båd

Senere kommer Christine ud at tjene på en kro på Herning-egnen. Og Sorgen rammer Ib, da han erfarer, at lille Christine er forelsket i sønnen på kroen og flytter med ham til København.

Mange år senere går Ib en forårsdag og pløjer, da en stor armring af guld dukker op af jorden. Herredsfogeden bliver underrettet, og Ib drager til København for at hævne sin findeløn. Her møder han på gaden en lille fattig pige. I gadelyset ser han lille Christine, ganske som han husker hende fra Sejs Hede. Ib går med pigen ind i det fattige hus, op i et kammer under taget, hvor den lille, fattige piges mor ligger syg i sin seng.

Naturligvis slutter eventyret, som det bør – da Ib løfter den syges hoved, opdager han, at det er Christine fra Sejs Hede! Hun er dødssyg, og eventyret slutter med, at Christines datter følger med Ib hjem til Sejs Hede og vokser op i velstand med Ib som både hendes far og mor.

Kommentar:

I eventyret stiller H.C. Andersen livet med den uspolerede natur op mod dets barske modsætning i den menneskeskabte by. De to naturens børn møder hinanden. Deres barneforelskelse ender ulykkeligt og livet skiller dem ad. Ib bliver på hjemegnen, mens Christine søger til København, hvor vi, da vi møder hende igen, ser hvordan hun lever med byens ubarmhjertige levevilkår. Spændingen mellem naturen og de menneskeskabte vilkår, livet i kamp med eller i samklang med naturen stilles klart op. Christine ender på de fattiges kirkegård ved kongens København. Men hendes datter kommer med tilbage til Sejs Hede, hvor hun vokser op hos Ib og er kommet tilbage til naturen og uskylden, til lykken. Der er altså håb forude....

Link:

Eventyret ”Ib og lille Christine” kan bl.a. findes via dette link:

https://www.andersenstories.com/da/andersen_fortaellinger/ib_og_ille_christine

Christine-prisen:

Sejs-Svejbæk Borgerforening har indstiftet Christine-prisen, der blev uddelt første gang i 1990. Prisen har navn efter Christine i eventyret. Den består af et kunstværk fra en lokal kunstner, en buket blomster samt eventyret om "Ib og lille Christine". Men den allerstørste ære er det skulderklap, som modtageren får af indbyggerne i Sejs-Svejbæk.